

ЦАРЕГРАДСКИ ВѢСТНИКЪ

ГОДИШНА ЦѢНА.

Предплатна.

За Цариградъ междидіета бѣли пять;

за войъ и въ Одесса междидіета бѣли

шесть и половина. — Отъ Одесса за

всички тѣ мѣста въ Россіи плащася

въ одна-та за преслака-та на рус-

ска-та поща 2 карбовани.

№ 315

Подписка-та сь приена въ Печатница-та
на Першембе-пазаръ въ улицата Глав-
наши. Въ Одесса у Его Влгородина

Николая Христофоровича Па-
лаузова. Въ Москва въ Редація-
та Журнала Москвитинина.

Въ Букурешъ у Г-на Христа
Георгіева. Въ Ибрана у Г-на
Михаила Поповича.

Слѣдующа-та статія много е важна и побуждаваме Читатели-те съ внимание да я прочитетъ.

Въ предшествующи-те листове наши видохме обявление-то на вѣконси родолюбцы наши, съ което они зоватъ наши-те учители да составятъ народна Грамматика и Словаръ. Похваляваме нѣкоя-та ревность и благодѣятелность; обаче за нужно нахождение да кажемъ, что, много-то полезно ще бѣше, ако такъ едно об-

[illegible]

нашли на то родство; обаче просимъ посетити-
наши единародцы, что промолвуть отъ такой
работы, да дополняютъ нашия изъясненія,
какъ имъ сіе показати неспомы, и да правятъ,
свободно, сполне заключенія на нихъ, какъ имъ
се покажетъ нужно; съ тою не только имѣть
да осматривать насъ, но и также насъ поздравлять,
и благодарить на народъ-о се показавъ,
а кой не повярнеть тою, ижеицъ возможность
и сила, ще се покаже прѣтъ и недоброжел-
ствъ на народъ о се. Нашей о языкъ, како
и ижеицъ другъ, искать много имѣицъ наръицъ,
и ли говорю; всякоу части епархіи (область) и
спонъ говорю, но подобныя разности въ языкъ-
о незначительна-а имъ различна, неимоста
собственно да се наръицъ наръицъ. Споредъ
наше-то знаніе, нашій о языкъ се раздѣляють
дѣвъ главы наръицъ, на горно-Болгарско и
доно-Болгарско; първо-то се говорять въ
Болгаріи, въ Тракия и нѣкои части въ Маке-
доніи; а пакъ друго-то въ Македоніи вообще,
или стара Болгаріи; а пакъ тѣ двѣ сѣ имѣтъ
спон-те подиаріицъ. За да имѣеице да видѣице
всѣ-а разность на тѣхъ наръицъ потребно е
да ѿ пригладѣице по всѣ-а части на Грамматич-
накъ, понеже разность-а имъ не состоятъ
только въ нѣколко отдѣлы слова и произноше-
ніи, но и въ построене на нѣкои части отъ
грамматична-то, но, прѣдъ да начнемъ тоя
языкъ, нужно е; за да бѣдетъ изъясненіе-то
попльно и-а во-сво, да ижеице языкъ икарѣтъ
за различна-а, что сущестуицъ нѣмъ между
Болгарскій-о, или старо-Болгарскій-о языкъ, и
ново-Болгарскій-о вообще; най голѣмъ-а разни-
ца помеждъ тѣ двѣ наръицъ состоятъ въ
складеице-тѣ части на Грамматична-а; ено
старо-Болгарско-то наръице брѣтъ седи-а пѣде
въ складеице-а, и почти въ всякой отъ
нихъ имѣтъ свое-а особо окончаніе, икарѣицъ;
ново-Болгарскій-о брѣтъ только пѣдеи, и всѣ-
те оны почти се едно окончатели. Оуде соб-
ственно е ижеице-а нѣ равнота-а и удаленіе-
то между тѣхъ двѣ наръицъ; Оуде нашій-о сего-
шній языкъ прѣтрѣмъ, страшно пѣденіе и
корѣабрѣицѣице, отъ кое-то много неизвѣстно
изгубилъ. Прѣтрѣицъицъ нашій-о языкъ едно
такъжъ существенно ижеицеице въ складеице-тѣ
части, неизбѣжно и естественно случивъше да
се отлѣтитъ та иста прѣзвѣла и пѣденіе и по
вторѣ-а часть, на грамматична-а ту му въ сочине-
ніе-а. То пѣденіе или удаленіе правятъ, что
едний простъ Болгаринъ ни единыя періодъ не
можеъ да отбереть и разуметь отъ старій-о
языкъ. Въ сирѣзѣице-а, какъ глаголютъ прѣ-
трѣицъ, пѣденіе-а также опутливо-а, такъ, аки
да сохранять отъ заключеніи-а въ сѣ чѣлы
и почти во всѣ-а времена неизвѣстными, но
нубавиши прѣисчѣицъ-а и неизвѣстности-а то на-
ключеніе, оны изгубили много. Ене, вообще, но
что состоятъ различна-а между ново-Болгар-
скій-о и старо-Болгарскій-о языкъ. Она
относительно е велика, но послѣку состоятъ
только въ окончанія, и не корни, не е така,
что да образувать отъ нихъ особеныя языки.
Не е ижеице оудъ да изъясняване причина-а
въ тоя ижеицеице и пѣденіе на языкъ-о; то е
другъ вопросъ, много труденъ и иудный много
арше на рѣшеніе, и за тоя сѣга да сѣга го е
останке непрѣисчѣицъ-а, и начинаеице, како
что се обидѣице да прѣгладѣице сравнително,
порядъ всѣ-а части на Грамматична-а сего-
шній языкъ; Послѣ-то пакъ ще прѣгладѣице
и сочинеице-а му и правдоисчѣице му сравни-
телно го старій-о.

Първа част на Грамматика-та

Министерство внутренних дел СССР

Накы бм за познаграждение за нашой-о убитокы и ушербы, что претерпѣдъ нашой-о дзымъ во склочеи-нѣ-тѣ, отъ уга страна, незнамъ како, прѣбрѣдъ чѣмъ те, ко-то му дадутъ една особенна изъ-тезности, сила и прѣнѣтностъ, своенство, кое-то нѣто что не можеть да бѣдетъ зѣмленно; за то, кой отнимае нѣхъ, той отнимае главна-га му хара-

[illegible]

Нашій обзоръ за членови-те ще се под-
дадѣлитъ какъ-то ниже слѣдува:

1) Когато се употребяват они за употребление то нхно, какъ дадо асексуал ученику индустрию, илищно не е да се распространяване много, скитат толко да кажеме, то они се употребяват кога говорие на нхко предетъ опредѣлено, и на при какъто други сдѣлати. Напримеръ, кога ни казую: добавъ, чедоу, чедоу, чедоу, и предлозана да се изречеиъ тобъ чедоу, чедоу, чедоу, по-издредъ и не е нужно да ни обяснява кой е чедо; но кога, просто: чедо чедоу, кой-то даян всегда, оставати неизмѣнствъ, ако не обяснява, не.х.м. му.

2) Гадане употребявалята: а) за не-
существителни и нарицателни имена, но
и при собствените; б) при прилагателни
и числителни; в) при притяжателни и
всестовни и неопределителни, собствени
и чужди, като че рече, не признават явлени-
ето, когато се гадат за нарицателни, за-
ключават се във всяка случай; Стояноу от Грива-
нски и проч. не признават чуждите, понеже
скажем въ себе си гадат, определят, ка-
квито говорят за един човек, определят
предмети, за то, то е естествена причина, не
се гадуват въ определятелни, числителни,
и) явлението както и имената при които се
прилагателни се изключват, първото, за не-
познати, познати, едно определение, и в ко-
нецето подобно имената, или имената при рода и дъ-
ти, а за мъжеския род въ единствено чис-
ло жена е чужд, или, според друг, аз, на-
пример, челоука-отъ на челоука-отъ; а
мужеското число е то, како челоука-отъ
на женския род за единствено число е
чужд, то жена, за мъж, какъто и въ муж-
еския, сред. род за единствено число то
чужд, то, мъж, то, гадница. Тако при по-
стоености, не се струват да съществуват за
те общо правило: а) мъжеския имена че-
то се на, а како гадатки, поведо, а гадко и пр.
принасят въ единствено число подоб-
но, окончателен се си, та, како гадатки, та
поведо, та и проч. б) неопределително и исто-
именно въ всякъ мъж и родолю (единств.
явлението, какъто кой-то, които и проч.) на
близкостите имена чуждъ родъ би на, съди
или признават числа, да, да, то, то, то, то, то
имаме те, каквеството, родолю и проч.

Архимандритъ Нарвскій Зосимоскій.
7 Января. 1857.

Ита-та на парите въ Цариградъ.

9. Февруарін.

Българска крѣница	=	58 1/2
Швейцарски франк	=	98 1/2
Английска лира	=	125
Турска лира	=	113 1/2

ПЕЧАТНИЦАТА Ц. ВЪСТИКА.